Prav in in lažni učitelji

3 Zelo izkušen učitelj bo z vsakovrstnimi primernimi in ustreznimi podobami in prilikami težko razumljiv učni predmet zlahka naredil razumljiv, lažni učitelj pa se bo, da bi bil videti prav zelo moder, na vse načine trudil, da bo učni predmet zavil v tako temne in mistične fraze, da bo učenec po pouku še vsaj desetkrat bolj zmeden, kot je bil prej.
4 To stvar si predstavljam tako: Resnično izkušen učitelj pride k svojemu učencu, kakor nekdo z veliko zaprto svetilko v temni noči k človeku, ki hoče iti naprej v puščavo prav ponoči, da mu ne bi bilo treba podnevi trpeti velikih muk zaradi vročine. Popotnik seveda takoj vpraša vodnika z zaprto svetilko: 'Kako se bova v temi znašla v puščavi brez svetilke? Najine kamele in tovorni konji bodo postali v takšni temi nezaupljivi in ne bodo hoteli narediti niti koraka!'
5 Tedaj pa reče pravi vodnik: 'Ne beli si glave zaradi tega! Glej, v tej zdaj še zaprti svetilki je že svetloba, ki bo takoj, ko bom odprl krila svetilke, kakor vzhajajoče sonce razširila najjasnejši dan po vsej puščavi! Nobena najinih živali ne bo postala nezaupljiva!'
6 In tako se kar najzaupljiveje podata na pot. Na začetku potovanja odpre vodnik majhno krilce svoje čudovite svetilke in takoj zasije iz nje toliko svetlobe, da se že zlahka ogneta vsem kamnom spotike na poti. Tedaj meni popotnik: 'Da, s takšno lučjo je seveda lahko potovati in puščava nama ne bo delala skrbi!'
7 Toda kako šele popotnik ostrmi, ko vodnik odpre vsa krila velike svetilke in prava sončna luč v trenutku razlije nad vso puščavo popolno dnevno svetlobo, tako da celo divje in krvoločne zveri, ki tu in tam prežijo na dober plen, bliskovito pobegnejo, zato pa se prebudijo miroljubne ptice neba in začnejo prepevati svoje vesele pesmice, kot da bi že res vzšlo sonce! - To bi bila svetloba pravega vodnika!
8 Zdaj pa pride lažni vodnik s pravo nočno svetilko v roki in reče tistemu, ki bi hotel potovati: 'Pridi, da se odpraviva skozi puščavo!' Reče popotnik: 'Nama bo ta tvoja lučka zadoščala v temni noči?' In vodnik govori z mističnim patosom: 'Prijatelj, videti je sicer, kot da bi bil sij moje lučke hudo slaboten; toda to je magična luč, s katero se lahko nadvse dobro znajdeva tudi v veliko temnejši noči!'
9 Potovanje se začne. Kamele postajajo iz trenutka v trenutek nezaupljivejše in nočejo naprej; takšna osvetlitev namreč njihove oči le še bolj zaslepi, tako da potem sploh nič več ne vidijo. Ležejo in za nobeno ceno jih ni mogoče spraviti naprej.
10 Zdaj reče popotnik: 'Saj sem vendar vnaprej vedel, da s takšno lučko ne bo šlo niti skozi še tako majhno puščavo! Kaj storiti? Zelo žalostno je takole potovati. Močno vase zaverovani vodnik reče spet pretirano dostojanstveno: 'Živali so utrujene in so - četudi v še tako veliki daljavi - zaslutile divje zveri in na najino srečo nočejo naprej!' Reče popotnik: 'In kaj, če naju zveri zavohajo in nama v takšni noči namenijo nadvse nezaželen obisk?' Bojazljivega popotnika tokrat opogumlja še veliko bojazljivejši vodnik: 'Oh, v takšni noči sva varna pred njimi; nikoli še nismo doživeli, da bi kdaj v

takšni noči zveri nadlegovale popotnike!' - Na srečo se ne pojavi nobena takšna žival, vsaj na začetku puščave ne. In vodnik in popotnik čakata zarjo prihajajočega dne, in kolikor pač gre, tolažita drug drugega.
11 Prav tako, se mi zdi, je tudi pri duhovnem vodenju lažnih učiteljev. V puščavi in v noči tega zemeljskega življenja, ko učitelj in učenec nič ne vidita, učitelj, ki se dela pametnega, tudi tolaži svojega učenca s tem, da se bodo nekoč onstran razodele vse skrivnostne stvari. pri tem pa se 'modri' učitelj še bolj boji telesne smrti kakor njegov neizkušeni učenec; kajti učenec ima vendarle še vsaj slepo sanjsko vero, njegov učitelj, ki hoče biti moder, pa tudi te že dolgo nima več.

Jankob Lorber
Veliki Janezov evangelij
Knjiga 5 119/3-11